

A VASUTI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 1. sz., 1. em. 10,
ahová minden levél és küldemény címezendő.

Megjelenik
minden héten
pénteken.

Előfizetési árak:
Egy hóra — — — 40 (—80 kor.) | Félévre — — — 2.40 (4.80 kor.)
Negyedévre — — 1.20 (2.40 ") | Egyes szám — — — .10 (—20 ")
A Szövetség tagjai díjtalanul kapják.

Felhívás

a Déli vasut összes alkalmazottaihoz!

Vasárnap, e hónap 27-én, Nagykánizsán, a Déli vasut magyarországi vonalainak alkalmazottai

országos értekezletet

tartanak, amelyen a további teendők fölött döntenek.

A Dv. igazgatóságának az emlékiratra adott válasza olyan helyzetet teremtett, amely gyors és szolidáris elhatározást tesz szükségessé.

A rendelkezésünkre álló rövid időt testvéreink úgy használják ki, hogy az országos értekezleten valamennyi dv. állomás és szolgálati hely képviselve legyen.

Feltétlenül szükséges, hogy a dv. forgalmi személyzet: a mozdonyvezetők, fűtők, kalandorok megbízottai is ott legyenek a műhely-munkások, raktári, szertári, fűtőházi, pályafentartási munkások és az állomási személyzet küldöttjei mellett!

Testvérek!

Nagy, döntő elhatározás előtt állunk, összetartásra és józanságra van szükség!

Testvéri üdvözléssel

Az országos szervező bizottság.

Csak hidegvér!

— Intő szó a Déli vasutasokhoz. —

A Déli vasut igazgatósága az alkalmazottak valamennyi jelentékenyebb kívánságait ridegen, hidegen elutasította.

Lehet, hogy könyörtelen kizsákmányoló ösztönből, lehet, hogy furfangos számításból tette.

A mi véleményünk az, hogy alattomos, bűnös számításból cselekedett ilyen könyörtelenül a Dv. igazgatósága. Minden jel erre vall.

Vegyük csak sorra a jelenségeket.

Hónapokon keresztül hitegette-csalogatta a Dv. igazgatósága a munkásokat, hogy felesigázza a reményeiket. Minden alkalommal vállalta, sőt nem egyszer egyenesen igénybe vette a Szövetségünk közvetítését.

Azután, mikor a választ kellett ki-

hirdetnie, sértő módon mellőzte a Szövetségünket és olyan választ adott a nála megjelent Dv. munkásoknak, amely alkalmas volt arra, hogy őket végleg elkészerítse és valami kétségbeesett lépésre késztesse.

Ebből nyilvánvaló a Dv. igazgatóságának a provokáló szándéka. De menjünk tovább!

A válaszádnál az igazgatók megígérték, hogy kinyomtatják az emlékiratra adott választ és így hirdetik ki valamennyi főnökség útján az érdekelt munkásokkal. Ez mindmáig nem történt meg, úgy, hogy a munkások még mindig nincsenek teljesen tisztában a válasz egész, részletes tartalmával. Az igazgatóság a provokálást még így is fokozza.

De történt időközben más. A Dv. igazgatósága bizalmasan érdeklődött a Máv. igazgatóságánál, hogy arra az esetre, ha az ő alkalmazottai sztrájkba lépnek, nem kapna-e a Mávtól kisegítő személyzetet?

A Máv. igazgatóságától, hír szerint biztató ígéretet kapott.

De még ennél is tovább mentek a Dv.-nél. A múlt hónapban valami rejtélyes körtávirat tette meg az útját a Dv. állomásain, amely december végével sztrájkba szólítja az alkalmazottakat, ha addig kielégítő fizetés- és bérrendezést nem kapnak.

Ennek a táviratnak nem akadt gazdája. De mi szívat teszünk egy ellen, hogy valahonnan az igazgatóság tájékról röppent fel ez a körsürgöny, amely könnyen játszhatta volna a robbantó szikra szerepét a déli vasutasok puszkaporos hangulata mellett.

Mindezekből teljes világossággal derül ki, hogy, a Dv. igazgatósága készül a sztrájkra, sőt helyesebben mondva: **egyenesen provokálja a sztrájkot!**

Nem kell hosszan törnünk a fejünket, ha az okát akarjuk megtalálni ennek a szokatlan jelenségnek.

Szervezkedésünk még nagyon fiatal. A déli vasuti alkalmazottak még nem valamennyien tagjai szervezetünknek és akik már tagjai, még nincsenek valamennyien megtöltve a kellő ön-

tudatos érzéssel, a kellő erős meggyőződéssel.

Hogy meg ne történhessék egyáltalában, azt akarja elérni a Dv. igazgatósága. A Dv. igazgatósága nyilvánvalóan sztrájkba akarja kergetni az alkalmazottait, hogy felrobbantsa a szervezetüket és megakadályozza a szervezetnek olyan megerősödését, amelyet azután nem bír legyőzni.

Csak a vak nem látja és a buta nem érti, hogy ezt a célt követi a Dv. igazgatósága a taktikázásával.

Mi azonban nem vagyunk vakok és nem vagyunk együgyűek. Mi átlátunk a szítán és nem megyünk lépre. Akármilyen elkéseredést kelt is bennünk az igazgatóság könyörtelen eljárása, azt a szivességet nem tesszük meg neki, hogy beugorjunk neki és alkalmat szolgáltatassunk arra, hogy még egyelőre gyenge szervezetünk felbomoljon és a Dv. igazgatósága még évekig folytathassa gonosz kizsákmányolását.

Mi a következőket feleljük a Dv. igazgatóság erkölcstelen és alattomos taktikájára:

— Ragaszkodunk igazságos és méltányos követeléseinkhez. Egyetlen egy hajszálnyit sem tágitunk attól, amihez jogunk van munkánk után. És ha békés uton nem juthatunk igazainkhoz, nem riadunk vissza a harctól sem. De a harc idejét és helyét *mi* fogjuk megállapítani, nem pedig az ellenség, a Dv. igazgatósága. Akkor fogunk harcban szállni, amikor meglesz a győzelem minden előfeltétele, amikor mi leszünk erősebbek és nem akkor, amikor az ellenség teljesen harcra kész, fel van minden eshetőségre készülve, mi pedig még gyengék és készületlenek vagyunk!

Elvárjuk és reméljük, hogy déli vasutas testvéreinknek nagykanizsai országos naggyűlése szintén tisztán látja a helyzetet és nem megy lépre a Dv. igazgatóságának.

A győzelmet akkor biztosíthatja az alkalmazottak igazságos követeléseinek a nagykanizsai nagygyűlés és akkor hoz véres kudarcot a furfangos igazgatóságra, ha kimondja, hogy

semmiféle kétségbeesett lépéshez nem folyamodik, hanem a szervezkedést folytatja áldozatkészen és buzgón mindaddig, amíg minden déli vasutas osztálytudatos és meggyőződött tagja lesz szervezetünknek.

Ha ezt az időpontot elértük, akkor biztos a győzelmünk; ha lehet: békés uton, ha kell: harc árán.

A dalai láma szociálpolitikája.

— Ázsia Budán. —

Hétszázötven kilométernyi déli-vasuti magyar vonalon korlátlan kényur a budai dalai láma. Rettenthetetlen hős, despota, kényur, a szó legszorosabb értelmében lefelé, alázatos szolga, lakáj, nyomoruságos hűbéres, minden cselekedetében, gondolatában felfelé. Nemcsak hogy nem bocsájt maga elé déli-vasuti alkalmazottat időtlen időktől fogva, de meg sem hallja azok kiáltó bajait, sőt légmentesen elzárkózik palotájában s még át sem sétál hivatalába a budai oldalra, hanem vagy Bécsben vagy a pesti oldalon levő Tüköry-féle palotában trónol s itt fogadja gerinctelen testőrei besugásait, hajlongásait, talpnyalásait. A legkisebb kormányhivatalnok előtt azonban vagy a vasuti és hajózási főfelügyelőség vagy a bécsi déli-vasuti direkciónak legkisebb szolgálója előtt hajlong, alázatoskodik, remeg, dadog. Mert milliói dacára is szörnyű módon félti trónját, álmátlan éjszakákon át vad remegéssel gondol arra, hogy valamikor elvesztheti ezernyi ember fölött gyakorlott zsarnokságát és ezzel a jogcímet arra, hogy álma — az udvari tanácsosság — valaha megvalósuljon.

Tudatlan elszigeteltségében valóságos belső titkos tanácsosai — Schlossert, Franschitz, Breuer, stb. ázsiai diszpédány-vasutasok — bebesélték neki, hogy állását csak úgy erősítheti meg az antiszemita Magyarországon, ha a déli-vasutnál, különösen annak alkalmazottaival szemben olyan szociálpolitikát űz, amely elmaradottság, gonoszság és nemtörődomség tekintetében még a Máv.-ét is megsejyenyíti és Bécsben helyzete csak úgy erősödhetik meg, ha magatartásával, rideg elzárkózottságával és lelketlenségével meg tudja akadályozni, hogy a magyar vonalon alkalmazottak olyan helyzetbe jussanak, mint az osztrák vonalon levők, akiknek pedig sorsuk csöppet sem irigylésre méltó.

Nos, hát ő Lámasága ezt a tanácsot megfogadta és vaskövetkezetességgel keresztül viszi ebben az irányban programját.

Elég néhány dolgot, néhány magyarországi déli-vasuti intézményt megemlítenünk, hogy teljesen belelássunk abba az ázsiai sötétségbe, melyet a dalai láma és testőrei az alkalmazottak kizsákmányolására, rabszolgahajtására Magyarországon megteremtettek.

Csak néhány intézményre mutatunk rá, nem is a legkirívóbbakra.

Példa a déli-vasut alkalmazottainak szövetkezete Budán, élén a megtestesült vasutaszakkállal, a dalai láma legmeghittebb kebeltestőrével, Franschitz Adolffal. Évekkel ezelőtt ez a fogyasztási szövetkezet, mint az osztrák fogyasztási szövetkezet fiókja működött. Kifogásolni való akkor is volt rajta, de szembeszökő hibái, hogy úgy mondjuk gazságai nem voltak. Addig settenkedtek a testőrök, míg a fogyasztási szövetkezet önálló lett. A szanta Adolf átvette kisdéd

birodalmát felelősség, ellenőrzés nélkül. A fogyasztóknak a szövetkezet vezetőségéhez semmi köze, a vezetőségbe beleszólásuk még választás útján sincs, mert oda úgyis szólván a dalai láma rendeli ki őrszemeit. Ezek pedig gazdálkodnak Ázsiánál is cifrább módon. A fogyasztási cikkek áremelését a déli-vasut fogyasztási szövetkezete kezdi meg mindig és nincs olyan oikk, amelyik egy századrésszel olcsóbb volna, mint a legkisebb szatócsnál, ellenben az áruk fele drágább és silányabb, mint más kiskereskedőnél. Napi árcsökkenést vagy a fogyasztókra nézve kedvező börzei áralakulást a dalai szövetkezet nem ismer, mert a fogyasztók bőren kénytelen bevasalni a szemérmetlen testőri tiszteletdíjakat és azt a gazdálkodást, melynek jellemzésére elég elmondanunk, hogy csak az idén nyáron is ezer kilószámra rohadt el a szalámi.

Persze, a dalai láma büszkesége Bécsben, hogy Magyarországon az ő hatalma oly nagy, hogy az osztrák szövetkezetnél, — mely pedig az alkalmazottak állandó sérelmei közé tartozik — czerszerte komiszabb szövetkezetet tud fenntartani Magyarországon.

A dalai láma országában a fegyelmi fogalma ismeretlen. A Bach-korszakból való „szolgálati rendtartás” ismer ugyan ilyen fajta intézményt, de ez őt nem köti. Ő, „a fajmagyar” az ugynevezett fegyelmi eseteket a régi magyar uriszékek mintájára intézteti el. Az urak, a testőrök, a besugók, a rosszmájú, gonosz főnökök egyszerűen ítélkeznek, korlátlanul határoznak élet és halál felett, degradálás és elbocsátás kérdésében, vizsgálat, meghallgatás kénylikedvük, szájuk ize szerint. Felelőbeadás nincs; a dalai láma egyszerűen odakanyarítja nevét a papírrongy alá s megvan a végérvényes ítélet, ha ugyan érdemesnek tartják, hogy az uriszék ítéletét papíron értésére adják az alkalmazottnak. Mert volt már olyan eset is Franschitz ex-rendőr krónikájában, hogy az alkalmazott nem is tudta, hogy ellene fegyelmi folyik, csak a végeredményt tudta meg, nem határozat alakjában, hanem úgy, hogy a fizetését egyszerűen lejeblítették. Mikor ennek oka felől tudakozódni merészelt — kidobták.

Persze, hogy nyíltan dicsekszik a láma Bécsben, hogy az ő alkalmazottainak nem kell az osztrák „Personalkommission” — az megelégszik a Max-féle patent — deressel is.

Jellemző például az a mód is, melylyel a fát és szenet „kedvezményes” áron bocsátják az alkalmazottak rendelkezésére. Köztudomásu, hogy minden vasut-társaság fát és szenet olcsóbban szerez be, mint a kiskifogyasztó s hogy rendszerint annyit szerez be, hogy a kedvezményben alkalmazottai is részesülhessenek. Érdekes, hogy a dalai birodalomban ezt a kedvezményt az alkalmazottakkal szemben miként gyakorolják.

Az 1611 G. sz. 1906. sz. rendelet szerint például fát köbméterenkint Budapesten 10 kor. 65 fillérrel, Komáromban 10 kor. 77 fillérrel, Zágrábban 10 kor. 83 fillérrel, Sziszeken 11 kor. 14 fillérrel, Fiumében 11 kor. 75 fillérrel adja alkalmazottainak a dalai láma kedvezményes áron, tehát drágábban, mint a fakeskedők. A Máv., amely pedig igazán nem nagyon dicsérhető nagylelkűségért és az alkalmazottakkal szemben

tanúsított jóindulatáért, ugyanazt *feleárbán* teszi.

De hát hiába. A dalai láma, aki az alkalmazottak elnyomásával, kiszípolozásával akar érdemeket szerezni a magyar kormánynál, meg Bécsben az igazgatóságnál a tüzelőanyag-uzsorát is felvette programjába.

A szénre nézve is van a fáéhoz hasonló „kedvezményes” ár megállapítva a rendeletben, de poros szénre egyáltalában nincs, a salgótarjánira pedig, mely egyedül volna használható háztüzelésre, a rendeletben ki van mondva, hogy „az ezen szénből megrendelt mennyiségek szállítására kötelezettség nem vállalható”. Így festenek a déli-vasut jóléti intézményei, ilyen az ő szociálpolitikája.

Sok mindenről írhatnánk még, de azt hisszük, egyelőre jellemzésül elég ennyi is. Ma, amikor a művelt nyugaton egymással vetélkednek a vasut-társaságok a jóléti intézmények megalkotásában, a dalai láma birodalmában még vigan folyik a tüzelőanyag-uzsora is! Egy darab igazi Ázsia!

Legfőbb ideje, hogy a vasuti és hajózási főfelügyelőség is észrevenné ezt a területet. Nem ártana, ha egy kis bizalmas leirattal a dalai lámát is megtisztelné!

SZEMLE.

Felnőttek oktatása.

A felnőttek oktatása a leghálátlanabb valami akkor, mikor az oktatásra szoruló elem képtelen a tanulásra. De aztán az is igaz, hogy olyan felnőttek oktatása nem is kötelességünk, akik az oktatásra nem kényszerűségből vagy más, rajtuk kívül álló okból, hanem rosszakaratukból szorúlnak rá.

A nyolc napi szabadságidőre vonatkozó rendeletek többszöri közlésével azt akartuk elérni, hogy amint a munkásság meg tudja érteni, úgy értsék meg a szolgálati főnök urak, az osztálymérnök urak stb. A munkásság megismerte belőle jogait, az urak ismerjék meg belőle kötelességeiket. Mert kutyakötelességük ám a tisztelt uraknak a munkásság jogainak a feltétlen respektálása, hiszen ezeket a rendeleteket éppen azért hozta a felsőbbség, hogy azok betartassanak. Aki nem tartja be, az vét nemcsak a saját lelkiismerete, hanem a hivatalbeli kötelessége ellen is.

Ha a munkás nem teljesíti kötelességét, elesapják.

Mit csinálnak pl. az olyan osztálymérnök urral, aki a felsőbbség által kiadott rendeletek be nem tartásával követ el kötelességmulasztást?

Semmit.

Esetleg megdicsérik vagy előléptetik.

Miért?

Mert a kötelességmulasztást nem a felsőbbség, hanem a munkásság rovására követi el, ami nálunk — a hajcsár-rendszerre alapított üzemnél — bizony erényszámba megy.

Itt van például Baumgarten dunaparti osztálymérnök ur, aki szintén rászorul az oktatásra. Ennek a felnőtt urnak a kedvéért nem cselekedjük meg azt a szíveséget, hogy a 8 napi szabadságra vonatkozó rendeleteket ide iktassuk. Ha nem tudná, hogy van ilyesmi, ne restelje a fáradságot, tudakozódjék felőle okosabb embertől.

Ha nekünk nem hitte el, talán annak majd elhiszi és akkor nem csinál olyasmit, mint a mult napokban. Érdektelen kis ügy, de nagyon jellemző, hát elmondjuk.

A pályafelügyező hivatalosan jelenti, hogy X. Y. pályamunkás két napi szabadságot kér, hogy valanni otthoni dolgát elvégezhesse. Az osztálymérnök ur a jelentésre a következőket írta:

— *Nem adok! Elég volt 6 nap! Ha X. Y. nem f. a bőrbe, küldje be holnap a fizetés-jegyzékét.*

Vagyis ez azt teszi, hogy ha X. Y. munkás ragaszkodik ahhoz a jogához, amit részére miniszteri és igazgatósági rendelet biztosít, akkor — elcsapják. X. Y. kéri, hogy a rendeleteket respektálja — mérnök ur, adjon neki — mert szüksége van rá — még két napot, amikor joga is van, akkor a mérnök ur azt mondja, hogy fűtül a felsőbbrendű rendeletére és — elcsapja X. Y.-t. Hát jól van ez? Nincs jól.

Baumgarten osztálymérnök ur vagy ismeri a rendeleteket vagy nem. Ha nem ismeri, hát ismertesse meg vele Kossuth Ferenc vagy Ludwig Gyula, szóval akarki, akinek kötelessége a miniszteri és igazgatósági rendeletek pontos betartásáról gondoskodni. Mi nem vállalkozunk a felnőttek oktatására. Ha ismeri és még se tartja be, akkor öntudatosan hivatalos kötelességmulasztást követ el azért, hogy hajszárhosszúak a szegény pályamunkással szemben.

Nem mondjuk, hogy csapják el Baumgarten osztálymérnök urat. De legalább oktassák ki a kötelességére, mert mi a jogainkat ismerjük és még a Baumgarten uraktól is elvárjuk, hogy a kötelességeiket ismerjék.

Hogy a Máv. urai nem követelnek ennyit sem a Baumgarten uraktól, az az ő dolguk és érthető is, hogy miért nem.

Mert a munkások bőréről van szó.

Az akkordárok szabályozása.

Egyre nő a műhelymunkások panasza afölött, hogy az egyezményes munkaárak folyton süllyednek és már olyan alacsony fokon vannak nagyjából, hogy megélni sem lehet belőle.

Ezen a panaszon valamelyest, nagyon keveset, de valamit mégis segíteni kíván a kereskedelmi miniszter. A műhelyi munkabérek javítására 350.000 koronát vettek föl az idei költségvetésbe a műhelyi munkások keresetének a javítása végett. Ennek az aránylag igen csekély összegnek a föl-osztását a következő rendelettel állapítják meg:

Máv. igazg.

268943. E III.

Valamennyi önálló és alműhely-főnökségnek.

Műhelyfőnökségeinknek utasítászerű kötelességük, hogy a műhelyi szakmágyárakat állandóan megfigyeljék, alaposan felülbírálják a azoknak kellő szabályozása iránt javaslatot tegyenek. Ezen folytonos helyesbítések dacára is mindenik műhelyben előfordulhat még, hogy az érvényben álló egyezményárak között olyanok is vannak, amelyek alkalmazásainál a munkások minden igyekezete mellett sem képesek megfelelő keresethez jutni s ezen okból aztán a munkások e szakmágyárak emelését kérelmezik, hivatkozván a folyton rosszabodó megélhetési viszonyokra. A szakmágyárak megfelelő szabályozása a műhelyek rendelkezésére álló hitelekkel függvény, keresk. minist. ur Ö nagyméltósága műhelyeink munkásainak keresetének javítása végett a XIX. cimmél az 1907. évre külön 350.000 koronát irányozott elő, mely összeget részben a műhelyekben a jármű fenntartási munkával foglalkozó nyugbérés kézműveseinek méltányosabb díjazására, részben e szakmágyárak indokoltnak tekinthető emelésével az egyezményes munkáskeresetek javítására szándékoztunk annak idején (t. v. a költségvetésnek törvényerőre emelkedése után) felhasználni. A szakmágyárak közül természetesen csak azoknak emeléséről lehet szó, amelyek a méltányos kereset megszerzéséhez nem alkalmasak és amelyek ellen a munkások már panaszt emeltek, ezeket is összes műhelyeinkre kihatólag kell egyöntetűen elbírálnunk, mely okból felhívjuk műhelyfőnökségeinket, hogy szakmágyár árjegyzékeiket sürgősen vizsgálják át és a fentiek figyelembe vétele mellett a már meg nem felelő egyezmények felemelése iránt tegyenek indokolt javaslatot annak bejelentése mellett, hogy műhelyeinket illetőleg a javasolt áremelések 1907. évben milyen pénzügyi kihatása leendő, illetve a bérkeresetek mennyivel fognak előrelát-

hatólag emelkedni. Figyelmeztetjük, hogy az egyezményes árak emelése iránti javaslatot, csak a legszükségesebb mérvre terjesztsze ki, mert túl-hajtott javaslatok amugy sem fognának figyelembe venni.

Ezen javaslatot legkésőbb 1907 január hó végéig elvárjuk.

Budapest, 1906 január 9.

A gépészeti főoszt. részéről
Novelly, ig. hely.

A Máv. műhelymunkásainak a száma jóval meghaladja a tizezret. Ha tehát a 350.000 korona egyenletesen oszolna meg közöttük, alig jutna több egyre-egyre harmic koronánál az egész évre. Egy napra 8—9 fillér. Ami éppenséggel nem mondható valami kielégítőnek.

De azért okosan cselekednek munkástársaink valamennyi műhelyben, ha a főnökségeket olyformán támogatják ennek a rendeletnek a végrehajtásában, hogy maguk is összeírják a leginkább alacsony munkaárakat és azokat a főnök tudomására adják. Legalább legyen igazságos ez a javítás, ha már nem kielégítő.

A főszolgabíró UR zálogot kér.

A Rákoskeresztúron lakó vasuti munkások már több ízben jelentették be a gödöllői főszolgabíró URNAK, hogy az ottani helyi csoport megalakítása céljából nyilvános gyűlést óhajtanak tartani. Azonban a főszolgabíró URNAK a dolog sehogy sem lehetett inyére, mert a gyűlés bejelentését sohasem vette tudomásul. Végre amidőn már minden kifogásból kifogyott, kénytelen volt a derekát beadni és az alakuló gyűlés megtartását kegyesen „engedélyezte”, de kikötötte, hogy a gyűlésen csak egy ember beszélhet. Ezen a butaságon mi nem is mosolyoghatunk, csupán csak sajnálunk lehet a tekintetes főszolgabíró urat. Hiszen a „Népszava” „Ázsiából” című rovatában ilyen bornirtságot számtalanszor olvashattunk.

De hogy a gyűlés bejelentőitől a főszolgabírók zálogot is szedjenek, arra még nem volt példa. A gödöllői főszolgabíróé az érdem, hogy p. t. kartársai által még sohasem használt csapáson halad. 1906. évi december 9-én megadta ugyan a gyűlés megtarthatására vonatkozó végzést, de csak oly feltétellel, ha a gyűlést bejelentő munkástársaink otthagyják tagsági könyvecskéjüket a főszolgabírónál, zálogul annak, hogy a gyűlésen „példás rend lesz”. Miután a gyűlés aznap délutánjára volt bejelentve, munkástársaink kénytelen-kelletlen belementek ebbe és tagsági könyvecskéjüket otthagyták. Azóta sem kapták vissza.

Most már csak azt szeretnők tudni kegyelmes főszolgabíró UR, hányszor kell még munkástársainknak Rákoskeresztúrról az Ön székhelyére utazniok, amíg könyvecskéiket legkegyelmesebben vissza méltóztatik adni.

Avagy hány koronás bélyegű kérvényt kell emiatt kegyelmességedhez benyújtani?

Parancsolja talán, hogy a kérvényt miniszter-papírra írjuk? Ohajára előveszünk egy vadonat új tollat is a kérvény megírására.

Tessék, rendelkezék velünk! Mi meghajlunk Ön előtt, mondván: „Allah, legyen meg a te akaratod!”

Rendeljünk naptárt!

Hogy a „Magyar Vasutas Zsebnaptár”-ra szükség volt, hogy a naptár szerkesztése minden tekintetben sikerült, mi sem bizonyítja jobban a sajtó elismerő kritikáján kívül, mint az a körülmény, hogy a naptárt a hozzánk közel álló, de nem vasuti munkásság is tömegesen rendeli meg. Elismerő sorok érkeznek azoktól is, akik érdeklődést tanusítanak a vasuti munkásság szervekedése iránt, akik szívükön viselik a vasuti munkásság ezreinek a sorsát. Hangsúlyozzák, hogy a naptárra szükség volt, mert most, a szervezkedésnek a jelen állapotá-

ban, valóságos kincsesbánya ez a naptár azoknak a részére, akik a szervezett vasutasok táborába tartoznak, akiknek a jövő érdekében lépésről-lépésre előre kell haladni a megkezdett uton, száz ellenség között.

A „Magyar Vasutas Zsebnaptár” — mely lapunk kiadóhivatalában egy koronáért megrendelhető — már a megjelenés után oly rohamosan kelt el a vasuti munkásság körében, hogy a megmaradó példányokat már csak azért sem bocsájthattuk, nem va it munkásság rendelkezésére, mert valószínű, tartottuk azt, hogy később a naptár nélkül maradt munkástársaknak rendelései teljesen felemészthetik a megmaradt készletet.

Felszólítjuk mindazon munkástársainkat, akik még eddig nem vettek „Magyar Vasutas Zsebnaptárt”, hogy rendeléseiket azonnal tegyék meg, mert kénytelenek leszünk a megmaradt példányokat a nem vasutas munkásság rendelkezésére bocsájtani s így az esetleg később érkező rendeléseknek már csak azért sem tehetünk eleget, mert a naptár utánnomása sok költségbe kerülne.

Kétféle mérték.

Az egész igazgatási rendszere, a Máv. fővezetőinek egész bölcsessége és igazságérzete nyilatkozik meg abban, ahogy jutalmaznak és büntetnek, nem aszerint, hogy az illető alkalmazottaknak mekkora az érdemük és a bűnük, hanem aszerint, hogy meghunyászkodó talpnyalók-e az illetők, avagy férfias, önértékes és főként céltudatosan szervezett vasutasok-e?

Íme két példa a büntetések rendszeréről. Egyazon műhelyben történt mindakettő: a miskolciban. Egy öreg kovács tudóvésztes testtel dolgozik már öt esztendője. Agyondolgozta magát, nem birja tovább. Kihasz-nálták zsirját-velejét, nem tudnak már elég profitot kisajtolni belőle. Áttették a csavarszabályozáshoz. Mint kovács 4 korona napibér mellett dolgozott. Most levontak 80 fillért a napibéréből. Miért öregedett meg a Máv. szolgálatában? Miért nem pusztult el idejekorán? Ezért csak meg kell büntetni!

A másik eset ez: Ugyanabban a műhelyben van egy munkás, akinek a neve azért vált ismeretessé, mert vakbuzgó hive a szentkoronásoknak. Alapítója és tisztviselője az ottani szentkoronás kerületnek. Ez az uriember egynemely olyan manipulációja miatt, amely átkozottul közel jár a lopás fogalmához, a napokban meg lett büntetve, még pedig úgy, hogy a napibéréből 20 fillért levontak.

Tanulság: a munkában elaggott, becsületes ember 80 fillér levonással, a becsstelen, de szentkoronás svihákot 20 fillér levonással sújtják.

Most térjünk át a jutalmazás rendezésére. Valamelyik műhelyben (nem mondjuk: melyikben, mert valamennyiben előfordulhat) egy csoportban két művezető van. Az egyik goromba, részrehajló, igazságtalan, embernyuzó, amellet buta és mesterségéhez sem ért. A másik emberséges, igazságos, érti a munkáját és megbecsüli a munkások szorgalmát és igyekezetét is.

Az első, a gógos és kegyetlen, természetesen gyakran rászolgált arra, hogy a Magyar Vasutas a pellengérré állítsa. A másik, az emberséges, nem adott okot a panaszra. Elkövetkezett az újév és az egyik művezető jelentékeny jutalomban részesült. Nem mindakettő, csak az egyik. És tetszik tudni, melyik? Nem a tisztességes, a munkájával és bánásmódjával egyaránt dicsőretre érdemes művezető, hanem a másik, a komisz, a tudatlan, a kegyetlen. Akire folyton panaszkodnak a munkásai és akit lapunk gyakran volt kénytelen kellő módon kiporolni. És éppen azért kapta a jutalmat, mert sok volt rá a panasz. A másik pedig azért esett el a megérdemelt jutalomtól, mert nem adott panaszra okot.

Ebből a jutalmazási rendszerből egyébként mi, a Magyar Vasutas is, okulni fogunk. Ha azt jutalmazták felülről, akit mi üttünk és azt büntetik, akit mi dicsérünk, ezentul azzal fogjuk megtorolni a munkásokat

elnyomó mérnököket és művezetőket, hogy feldicsérjük őket az egekig. Mentül nagyobb a bűnük, annál jobban fogjuk őket magasztalni. Isten uccse, sohse fognak előre haladni, annyira agyondicsérjük őket.

Akiket pedig szeretünk, azokat lecsepüljük a sárgaföldig. Kegyetlenül elverjük rajtuk a port, úgy hogy másnap rögtön fizetés-javítást kapnak.

Mert a Máv. egész rendszere hazug és jezsuita. Csak úgy lehet vele birni, ha mi is furfanghoz folyamodunk.

Hivatalnokok egykor és most.

A Munka Szemléjében olvassuk a következő fejtegetéseket. Olvassák el a mi vasuti hivatalnokaink is, nem fogják minden haszon nélkül tenni.

Nemrégén még egész Európában a hivatalnokok azonosították magukat az állammal. De talán sehol sem annyira, Oroszországot nem tekintve, mint nálunk. Minden hivatalnok, a minisztertől a szolgáláig, egy arab állam megtestesítőjének hitte és érezte magát. Az uralkodó osztály szívesen látta a hivatalnoki kar külön tudatosságát és törvényeket alkotott, melyek a hivatalnoki kart különleges védelmében részesítették, sőt tovább menve, az uralkodó osztály a hivatalnokoknak a társaságban kiváltságos helyzetet biztosított, úgy, hogy csaknem nemesi rangban állottak. Miért tette ezt az uralkodó osztály? Nagyon egyszerűen azért, mert a kimagasló, vezető állások hatalmában lévén, a hivatalnoki karból oly engedelmes hadsereget alkotott meg, mely bármikor hajlandónak mutatkozott az állam anyagi és erkölcsi erejét az uralkodó osztály szolgálataiba hajtani.

Nyugateurópában a kapitalizmus térfoglalásával ez az állapot megváltozott. A polgári kapitalisták, kik uralomra jutottak, sokkal jobban értékesítik idejüket, ha nem fordítják hivatalnokmunkára. Átengedik ezt a munkát másoknak. Minthogy ezenfelül a hivatalnokok száma folyton nő, a hivatalnokok, kik előbb kiváltságos helyzetben voltak, lassanként „a fizetett alkalmazottak” kategóriájába kerülnek. Ezzel azonban megváltozik a viszony állam és uralkodó osztály között. Az államhivatalnok — a legmagasabbtól eltekintve — nem érzi, hogy ő az állam megtestesítése, az uralkodó osztály képviselője, hanem olyan helyzetbe került az állammal szemben, mint a főnök és alkalmazott, munkás és munkaadó.

Ezen változás magyarázza meg azt az általánossá váló jelenséget, hogy a különböző hivatalnoki ágak szervezkednek és érdekeik védelmében az állammal szemben állást foglalnak.

Franciaország, Olaszország, Ausztria megérték már a hivatalnokok ismételt sztrájkjait és passzív rezisztenciáját és semmi sem szólhatalmasabban az uralkodó osztály bukása és a nagy átalakulás mellett, mint az a körülmény, hogy a mi államtisztviselőink körében, hol a hatalom érzése igen fejlett, ilyen mozgalmak észlelhetők.

A legutóbbi időben nemcsak a díjnokok és a vasutasok, — hiszen ezek csak félig tisztviselők — hanem a bírák, postások, különösen a postatakarékpénztár tisztviselői között is hasonló mozgalmak észlelhetők. A kormány mindent megígér és továbbra is biztosítani akarja politikai támogatásukat. Hiába. Sem ígérek, de még az ígérek bevétele se hozhatja azt az időt vissza, midőn tisztviselői akarat nélkül haladtak együtt minden kormánnyal és a mindenkor uralkodó osztálylyal.

A Máv. bevételei.

Neugebauer Viktor miniszteri tanácsos, a magyar államvasutak pénzügyi főosztályának igazgatója, Wekerle miniszterelnök és pénzügyminiszter utasítására megjelent a képviselőházban és kimerítő jelentést tett a miniszterelnöknek a Máv. pénzügyi helyzetéről. Neugebauer bejelentette Weker-

lének, hogy az áruforgalom torlódása nagy mértékben hozzájárult a Máv. bevételeinek emelkedéséhez. Előadta, hogy 1905-ben a Máv.-nak 207 millió koronán felül volt a bevétele, ezzel szemben az 1906. évben majdnem 23 millióval lesz több a bevétele, amely szerint a Máv. bevétele egy esztendő alatt 11 százalékkal emelkedett.

A Máv. egyre szállítja a milliókat az állampénztárba, az alkalmazottak helyzete pedig egyre nyomasztóbb lesz. Abból a 23 millióból, amivel a Máv. tiszta bevétele csupán a mult esztendőben emelkedett, kitéllenek egy fizetésrendezés.

Vasutassors.

A zombor—ujvidéki vonaton tegnap halálos végű baleset történt. Az ujvidéki állomásra beérkező vonat utasai között nagy meglepetést keltett, hogy Mikla István vonatvezető nyomtalanul eltűnt. Rögtön keresésére indultak, de hasztalan. Az ujvidéki főnökség azután kérdést intézett valamennyi közbeeső állomásra, hogy az eltűnt vonatvezetőt nem látták-e. Később azután megtalálták Miklát a sínek mellett holtan. Halálát a fején látható hatalmas ütés okozta. A vizsgálatot a rejtélyes ügyben megindították. Valószínű, hogy a régi, kifelé nyíló, folyosótlán kupék egyikének feljárójáról lecsuszott s fejét egy sürgönykaróba ütötte.

Illés József, 25 éves fékező, a ferencvárosi pályaudvar közelében felugrott a Bécs felől a fővárosba robogó nyolcas számú vonatra, amely éppen egy vasuti hid alatt robogott. A szerencsétlen a vonat és a hid egyik pillérje közé szorult. Súlyosan összezúzta magát. Az István-kórházba vitték.

A józsefvárosi teher-pályaudvaron a vagonfordítás alatt Durai István napszámos munkást munkástársai a fordítógerendával véletlenséghől egy kocsihoz szorítottak. Durai munkástársunk súlyos belső sérüléseket szenvedett. A mentők a Szent István-kórházba szállították.

Debrecenből jelentik: A debreceni pályaudvaron ma délelőtt a szerencsi tehervonat összeütközött a budapest—kőrösmezei személyvonattal. Az ütközés oka az volt, hogy a váltó beállítása a hideg miatt nem volt jó és a pályát szabadnak mutatta. A két mozdony összeütközése nagyon erős volt és ez alkalommal a személyvonat 3 kocsija és a tehervonat 7 kocsija zúzódott össze. A tehervonat vezetője és egy fékező megsebesült. A vonatok 5 órai késéssel indulhattak tovább új mozdonyokkal.

A raktári és állomási munkások helyzetének javítása.

Szövetségünk a mult esztendőben a raktári- és állomási munkások helyzetének javítása céljából egy jól megindokolt és részletezett emlékiratot terjesztett a kereskedelemügyi miniszter és a Máv elnökgazgatósága elé.

Ennek az emlékiratnak az elintézésésképpen jelent meg az Államvasutak Hivatalos Lapjában január 18-ikán 128339/906 sz. alatt egy igazgatósági rendelet Kotányi igazgató aláírásával, amely rendelet részletesen szabályozza a raktári- és állomási munkások munka- és bérviszonyait.

A rendeletnek azt a részét, amely nem a hivatalok kezelésére, hanem a munkásokra vonatkozik, alább szó szerint közöljük, hogy így raktári- és állomási munkástársaink is tudomást szerezzenek róla és ellenőrizhessék, vajjon betartják-e a rendelet valamennyi rendelkezését.

A rendelet 1. szakasza az állomási- és árumozdítási munkások (ez a raktári munkás hivatalos neve) csoportjait állapítja meg. A 2. szakasz így szól:

Egyezményben végzendő munkák.

Az üzemeltetés által kijelölendő oly állomásokon, amelyeken egyezményben teljesíthető munkák állandóan előfordulnak, ezek az illető állomás részére rendszeresített munkásokkal egyezményben végezhetők. Ezek a munkások mint egyezményes csapatok működnek.

Az egyezményes csapattal az egyezményi egységárak szóbelileg közlendők és ezen egységárak jegyzéke erre alkalmas helyen (raktár) kifüggesztendő.

Egyezményben csak azon munkák végezhetők, amelyeknél a teljesítmény terjedelme (mennyisége) pontosan megállapítható és amelyek részére megfelelő díjazási egységtételek megszabhatók.

Ezek szerint egységárak rendszerint a következő árucsoportokra és teljesítményi egységek alapján szabandók meg:

a) a teherkocsik, továbbá állatrakodók tisztításáért és fertőtlenítéséért kocsinként, illetve emeletenként;

b) az árukezelési teljesítményekért, még pedig a fenforgó viszonyokhoz képest külön a darabárak, külön a kocsiakományi árak, illetve árunemek szerint részletezve, tonnánként;

c) katoná- (Gm) és ló- (Gp) kocsik, továbbá alla rinfusa kocsik berendezéséért és leszereléséért kocsinként;

d) olyan mellékteljesítményekért, melyek nem közvetlen részei az árumozdításnak (így kocsiak hidmérlegetése és kézi erővel való tolatások kocsinként stb.);

e) az önkezelési anyagok kezelésével járó munkákért.

Oly állomásokon, amelyeken egyezményben végezhető munkák csak kivételesen fordulnak elő, amelyeken tehát rendszerezített munkásokból álló egyezményes csapatok nincsenek, a kivételesen előforduló ily munkák, ha azokat az állomásnak sem szolgál, sem munkás személyzete el nem végezheti, az erre vállalkozóknak tiszta egyezményben kiadható. Ez az egyezmény szintén szóbelileg köttetik, de ezek részére napibérkereset nem biztosíthatik.

3.

Szolgálati viszony.

Az állomási és árumozdítási szolgálatnál alkalmazott szolgálók szolgálati viszonyát a szolgálati rendtartás határozza meg.

Ennek a személyzetnek állandó illetményei a szabályszerű fizetési lajstromok útján folyósíthatnak.

Az állomási és árumozdítási szolgálatnál alkalmazott rendszeresített, valamint kisegítő munkásoknak ezen rendeletben nem szabályozott szolgálati viszonyaira nézve, így a felvételre, felmondásra, a szolgálatból való elbocsátására, véglegesítésére, a különféle kedvezmények igénybevétele, a betegsegélyezés, baleseti és nyugbérigényekre és egyéb szolgálati köteleességekre és jogokra, ugyszintén a megadóztatásra nézve, az intézetünk szolgálatában álló munkásokra e tekintetben mindenkor érvényben álló általános határozmányok mérvadók. Ezeknek a munkásoknak a keresete a bérjegyzék útján folyósíthatik és a fizetési szolgálatra mindenkor érvényben álló utasítások értelmében fizetettik ki.

A tiszta egyezményben dolgozók nem tekintendők a vasutintézetnél alkalmazott munkásoknak, hanem önálló vállalkozóknak, amiről a munka kiadásakor kifejezetten értesítendő. Ezeknek egyezményi keresete egyezményi számlán (11. sorsz. alkuminta) folyósíthatik.

4.

A szolgálati tartama. Tulórák.

A rendszeresített szolgálati tartama rendes munkaideje akként határozandó meg, hogy meghatározott pihenési ideje ne hátrál-tassék.

A munkások rendes munkaideje, a raktári hivatalos órákhoz alkalmazkodva, úgy állapítandó meg, hogy a szolgálat teljes tartama, az alábbi pihenési idő betudásával naponta 12 órát meg ne haladjon.

A munkásoknak pihenő időül a reggeli-
zésre a délelőtti folyamán *félórát*, ebédre
másfélórát, ha pedig a rendes munkaidőn
tul kell dolgozni, vacsorázásra *félórát* idő
engedélyezendő.

Ha a munkások a megállapított munka-
időn túl dolgoznak *minden túlóra után*
a megállapított napi bér 10%-ára van
igényük; félórán aluli túlidő nem vétetik
számításba, a betöltött félóra egész órának
vétetik. Ez a rendelkezés úgy a napibérben,
mint az egyezményben dolgozó rendszere-
sített, valamint a kisegítő munkásokra
vonatkozik. Megszakítás nélkül felváltott
személyzettel folyó raktári munkánál *az*
éjjeli időre 25%-kal nagyobb, napibér
jár, mint amennyi a nappalra van meg-
szabva.

A túlóráknak, valamint az éjjeli időnek
ez a díjazása, jelen rendelet 6. pontjában
árgyalt felolvasó-könyvbe bevezetendő túl-
dóben jut érvényre.

5.

Szabvány-teljesítmény. Teljesítési jegyzék.

Az üzletvezetőség megállapítani tartozik
azt a mindennapi legkisebb munkateljesít-
ményt, melyet a rendszerezített szolgál-
k, illetve a rendszerezített munkások, ide értve
azokat is, akik egyezményben dolgoznak,
valamint az esetről-esetre alkalmazható azok
a kisegítő munkások, akik nem az egyez-
ményesapattal dolgoznak, a rendes munka-
idő alatt elvégezni tartoznak és amely ezen
személyzet napi szabvány-teljesítményét
képezi.

A 6. szakasz a munkaidő feljegyzésére
vonatkozó utasításokat tartalmazza. Tisztán
irodai utasítás, nem érdekli a munkásokat.

7.

**A rendszerezített szolgaszemélyzetnek egyez-
ményben való foglalkoztatása.**

Amennyiben a rendszerezített *szolgaszemély-*
zet pihenési idejének hátráltatása nélkül is
megállapított szabványteljesítményen felül
további munkát elvégezni képes, szükség
esetén olyan munkával, mely egyezményben
végezhető, mint egyezményes megbízható,
de csak akkor, ha az illető állomáson *egye-*
zményes munkáscsapat nincsen szervezve. Ily
állomásokra nézve tehát az üzletvezetőség
egyezményi egységeket megállapítani
tartozik.

8.

A napibéres munkások díjazása.

A munkások napibérét az üzletvezetőség
a helyi viszonyok, így különösen az állomás
környékének megéltetési viszonyai, az álta-
lános napibérek nagysága és a munkakinálat
alapján állapítja meg.

A napibér mellett állandóan alkalmazott
munkásoknak, ide értve azokat is, akik
egyezményben dolgoznak, a felvételnél meg-
állapított napibére kifogástalan szolgál-
tétel esetén *három évenként 20 fillér-*
vel emelendő mindaddig, míg a
napibér kisebb állomásokon 3 kor.
60 fillért, nagy állomásokon 4 kor.,
Budapesten és Fiumében 4 kor.
40 fillért elér.

A kisegítő munkások napibérei rendszerint
az állandó munkások kezdő napibérében
állapítandó meg.

9.

Az egyezményben való munkaellátás díjazása.

Az egyezményben foglalkoztatott rend-
szerezített munkások részére a napibéres
kereset biztosított. Napibérük, mint a
8. pontból kivehető, éppen úgy emelkedik,
mint a napibérben dolgozó állandó mun-
kásoké.

Az egyezményben végzett munka utáni
kereset az engedélyezett egyezményegység-
árak alapján állapítatik meg.

Ezeket az egységeket az üzletvezetőség
és pedig a jelen rendelet életbeléptetésekor
az illető állomásnak, vagy amennyiben ott
egyezményes munka még nem volt, más
hasonló viszonyokkal bíró állomások leg-
utolsó három évi adatainak figyelembevétele

mellett olyképpen állapítja meg, *hogy a*
munkások a rendest meghaladó munkálkodá-
sukért az egyezmény útján megfelelő anyagi
kárpótlásban részesüljenek.

Olyan teljesítményekért, melyek eseten-
ként merülnek fel és amelyeknek egysé-
gárai előre meg nem állapítottak vagy meg-
állapíthatók nem voltak, a rendszerezített
munkásokból álló egyezményes csapat javára
egyezményi keresetképpen oly összeg veendő
számításba és irandó be az egyezményi
munkák kimutatásának külön e célra szol-
gáló rovatába, amennyi a megállapított napi-
bér, illetve bérek alapján a teljesítményre
fordított munkaidőre esik.

Ugyancsak így veendő számításba ezen
egyezményes munkáscsapat javára azon
teljesítmény, amelyet a szolgálat érdekében
a csapat egyik-másik munkásának, avagy az
egész csapatnak az egyezményes munkától
egy időre való elvonása mellett teljesíteni
kell.

Az ekképp megállapított egyezményes ke-
resetből levonandók azoknak a kisegítő-
munkásoknak a bérjegyzék szerinti keresetei,
akik az illető egyezményes csapat egyez-
ményes munkáihoz a szolgálat érdekében
netán beosztattak és az illető egyezményes
munkák végrehajtásánál közreműködtek.

Ezen levonás után fennmaradó összeg
képezi a csapat tiszta egyezménykeresetét,
amely az egyezményi munkák kimutatása e
célra szolgáló rovatában kiüntetendő.

Az ekképp megállapított tiszta egyezményi
keresetből levonandó a csapatnak a bér-
jegyzék szerint megállapított bérmerve sze-
rinti keresete, a maradék képezi a csapat
az havi egyezményes *tulkeresetét*.

Az egyezményi tulkereset, amelyből a
betegsegélyző-pénztár javára levonás nem
eszközlendő és amely az ezen pénztárból
járó táppénz megszabásánál számításba nem
is jön, minden hóban végérvényesen le-
számolandó akképp, hogy az illető csapathoz
tartozó munkások által a bérjegyzék szerint
érdembe hozott munkanapok arányában az
új 7. sorszámú alkumintájú jegyzéken a
csapat egyes munkásai között szétosztatik
és az egyes munkásokra eső tulkereseti rész-
összeg az illető munkás rovatába, a bér-
jegyzékbe, mint *tulkereset* bevezetendő.

Ezen szétosztásnál a részösszegeknél a
fillérek akképp kerekítendők fel vagy le,
hogy a részösszegek az egész tulkereseti
összeget adhassák.

A tiszta egyezményi munkákra vonatkozó
egységeket szintén az üzletvezetőség álla-
pítja meg és pedig ugyancsak a fentiekben
kifejtett elvek alapján. Ha pedig valamely
állomásra nézve ily egységek megállapít-
va nem volnának, az állomás a sürgös-
séghez képest távirati úton kérheti az egy-
ségek közlését.

10.

Segédeszközök, anyagok.

A jelenet rendelet értelmében végezendő
munkákhoz szükséges *segédeszközöket és anya-*
gokat a vasutintézet szolgáltatja. A segéd-
eszközök karbantartásáról ugyancsak a
vasutintézet gondoskodik.

11.

Károk megtérítése.

Minden olyan kárért, amely a munkák
végrehajtása körül, a munkát végrehajtók
gondatlansága vagy vigyázatlansága, vagy
szándékossága folytán az árukon, jármű-
veken, vagy a vasutintézet egyéb tulajdonán
beáll, a hibás önként értetőleg kártérítéssel
tartozik. Ha ily károk az egyezményes mun-
kák végzése körül állanak be és ha a hibás
meg nem állapítható, az egyezményes csa-
pat egyes munkásaira a munkanapok ará-
nyában vetendő ki.

Azonban a *megtérítendő kárösszeg meg nem*
haladhatja azt az egyezményi tulkeresetet,
amelyre a csapat azon hónapban szerzett
igényt, amelyben a kár megállapított.

A kártérítést az üzletvezetőség rendeli el
és az összeg behajtása a bérjegyzék útján
való levonás által történik.

A 12. szakasz kimondja, hogy ez a ren-

delet 1907 március 26-ával lép életbe. Az
utolsó, 13. szakasz az irodáknak szól és a
számadástételt szabályozza.

Látványos: a rendelet számos értékes viv-
mányt tartalmaz. A raktári munkásoknál
eddig ugyiszólván korlátlan volt a munka-
idő, most 12 órás keretben *a tizórati munka-*
idő van elrendelve. Eddig a túlmunkáért,
még ha éjjeli munka volt is, egy fillér kár-
pótlást sem kaptak, ezentul a nappali túl-
munkáért 10%, az éjjeliért 25% *pótlék* jár.
Eddig ahány szaktárs, annyiféle volt a bér,
de mindenütt silány és száraz kenyeret is
alig biztosító, ezentul legalább biztosítva
van a *rendes béremelés* és a megjelölt maxi-
mális napibér *jelentékeny javítást* jelent.

Ha becsületesen végrehajtják ezt a ren-
deletet, határozottan javít az érdekelt mun-
kástársaink helyzetén, bár az emlékirat ki-
vanságai nem teljesültek egytől-egyig.

Raktári munkástársaink azonban kétség-
telenül meglepődéssel veszik ezt is és egytől-
egyig tudatában vannak annak, hogy *ezeket*
a vívmányokat csakis a szervezkedésnek és az
összetartásnak köszönhetik.

Ha pedig azt akarják, hogy helyzetük a
jövőben ne rosszabbodjék, hanem ellenkező-
leg, megjavuljon, aminthogy meg is érdem-
lik nehéz munkájukért, hogy még javítsanak
munka- és bérviszonyaikon, akkor továbbra
is hűségesen tartsanak ki a szervezkedés
mellett és gondoskodjanak róla, hogy *vala-*
 mennyi raktári és állomási munkás rendit-
hetetlen harcosa legyen a Vasuti Munkások
Országos Szövetségének és a magyar vasutas-
szervezetnek.

Kötelességünk ennek kapcsán kérdést
intézni a kereskedelmi miniszterhez és a
Máv igazgatóságához, hogy *hát a pálya-*
munkásokkal és a szertári munká-
sokkal mi lesz?

Mikor fogják kedvezően elintézni azt az
emlékiratot, amit ezeknek a munkátest-
véreinknek az érdekében beterjetett a Szövet-
ségünk. Ezek a munkátestvéreink bizvást
rászolgáltak helyzetük javítására és a segít-
ség *sürgős*, mert jelenlegi helyzetünk ember-
telen és elviselhetetlen!

**Testvérek! Ha valaha volt, úgy most
van szükségünk az összetartásra.**

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének hivatalos
közleményei.

A szövetség központjának telefonszáma 76-01.

Közyűlési meghívó.

A Vasuti Munkások Országos Szövetsége
1907. évi február 2-án és 3-án Budapesten,
a Társadalomtudományok Szabad Iskolája elő-
adási termében, VII., Damjanich-utca 26. sz.
alatt tartja

I. évi rendes közgyűlését.**Napirend:**

A központi vezetőség jelentése.

A felügyelő választmány jelentése és a
felmentvény megadása.

Új vezetőség megválasztása.

Indítványok.

A helyi csoportok képviselője az alap-
szabályok értelmében a következő módon
határoztatik meg: Minden egyes helyi cso-
port vagy befizetőhely 50 tagig egy kül-
döttet küld ki. Minden 50-en felüli töredék

ugyancsak egy küldött küldésére jogosít. Oly csoportok, amelyek több küldött kiküldésére vannak jogosítva, mandátumaikat egy küldöttre is átruházhatják, de háromnál több megbízással egy küldött sem bírhat.

Minden helyi csoport annyi szavazattal bír, ahány küldött megválasztására jogosítva van. A kiküldöttek számát azon tagok száma határozza meg, akik után a közgyűlés egybehívása előtti hónapban a járulékok a központba beküldtek.

A helyi csoportok két héttel korábban kötelesek a központi vezetőséget a küldöttek számáról értesíteni, hogy azoknak a megbízólevél elküldethessék. A napirendre vonatkozó indítványok legalább 8 nappal előbb írásban beküldendők a központi vezetőséghez.

Pászty Károly,
titkár.

Kiss Miklós,
elnök.

Kérelem a tagtársakhoz! Kérjük mindama tagtársainkat, akik a közgyűlés tartama alatt küldötteknek szállást adhatnak, hogy ezt a központi irodában haladéktalanul jelentsék be.

✱

A központi irodának — közgyűlés előtt állva — most annyi a teendője, hogy ez uton is kérjük a munkástársakat, hogy leveleiket a lehető legrövidebbre szabják. Különösen ügyeljenek arra, miszerint külön papírosra írják mindazt, amit a titkárságnak, külön amit a könyvelőség részére szán. Éppen úgy nem szabad a szerkesztőséget és kiadóhivatalt a Szövetséggel összekeverni.

A központi iroda egyúttal tiltalemlésre kéri a munkástársakat, ha leveleikre nyomban választ nem kapnának, mert teljes lehetetlenség minden levélre, amelynek javarésze sok utánjárást is igényel, azonnal válaszolni.

Kérjük egyúttal a multkoriban szétküldött kérdőíveket pontosan kitöltve, azonnal visszaküldeni.

A titkárság.

Felhívás a közgyűlési küldöttekhez! A központi iroda csupán ama küldöttek részére adhat szállást, akik ebbeli óhajukat legkésőbb január 30-áig velünk tudatják.

Figyelem, szombathelyiek! Ez uton kérem az összes szombathelyi vezetőségi- és bizalmiférfiakat, hogy pontos lakcímküket nálam haladéktalanul bejelenteni szíveskedjenek.

Schott Antal, Szombathely,
Hungária-szálloda, I. em.

A helyicsoportok közleményei.

A Budapest-dunaparti és Ferencvárosi helyicsoport január hó 29-én, kedden este tartja évi rendes közgyűlését a Soroksári-ut 18. szám alatt levő Schuller-féle vendéglőben. Miután külön meghívókat nem adunk ki, kérjük a tagtársakat, hogy a gyűlésen teljes számban vegyenek részt.

A Budapest-nyugati helyicsoport elnökevé Lehner József, jegyzőnek Makó János, pénztárosnak Bartoschek János választattak meg. Horváth József és Kovács Ferenc lettek ellenőrök, vezetőségi tagok pedig Szodola Károly, Réső Károly, Benedek Ferenc, Béres József, Csörgics József, Kovács Bertalan és Halmschlager János.

A Máv. gépgyári helyicsoport elnöke lett Fábián János, jegyző: Horváth Lajos, pénztáros: Kinszki Antal, ellenőrök: Engelmann Antal, Schwarzbacher János, választmányi tagok: Ladányi M., Tóth L., Papos F., Lichtner István, Poszeli Szilveszter, Dávid G. és Greiner József.

Az istvántelki helyicsoport 1907 január hó 27-én, délután 2 órakor tartja a csoport helyiségében évi rendes közgyűlését az alapszabályszerű napirenddel. Kérjük a tagtársakat, hogy úgy a közgyűlésen, mint az ezt követő kedélyes-estélyen önkéntlenül teljes számban megjelenni szíveskedjenek. A kedélyes estély műsora a helyszínén kapható.

Az északi főműhelyi helyicsoport folyó hó 19-én tartotta első évi rendes közgyűlését az északi főműhely éttermében. A fényes közgyűlés legnagyobb rendben, 600—700 tag jelenlétében folyt le. — A napirend tárgyalása után a vezetőség lemondott, mire a közgyűlés az alábbi vezetőséget választotta meg: elnök Lovas János, alelnök Sláger R., jegyző Sartori U., pénztárosok Lukács L. és Scherer Ede, ellenőrök Trnaukszy János és Kmett Károly, könyvtárosok Szántó Ármán, Schlesinger Izidor és Végh Lajos, választmányi tagok Hertelendi Mihály, Horossy Károly, Hubay István, Major Mihály, Mihálovits József, Pirkhoffer András, Rumanek József, Tóth József, Tetz János és Vámos Sándor.

A budai helyicsoport vezetőségébe megválasztottak: Hartmann István és Kubát János elnökök, Schramm Ferenc és Klein György jegyzők, Téglás István pénztáros, Nuszbaum N., Pluhán R., Zsigmond Alajos és Lassu Ferenc vezetőségi tagok.

Budapest, északi helyicsoport. Tekintettel a megtartott sorozatos előadások szép eredményére, a helyicsoport vezetősége elhatározta, hogy f. hó 26-án, szombaton egy újabb előadás-sorozatot nyit meg a tagok részére. Előadó Szerdahelyi Sándor műegyetemi kémikus. Tárgy: Föld és az Ember. Kezdeté fél 7 órakor. Pontos megjelensét kérünk. Vendégeket szívesen látunk.

A vezetőség.

Budapest, gépgyár. A helyicsoport vasárnap, január 27-én, délelőtt 9 órakor, a X., Orczy-ut 47. sz. alatti Melichar-féle helyiségben taggyűlést tart. Ugyancsak este 6 órakor felolvasás lesz, amelyre a tagok pontos megjelensét kéri a vezetőség.

Egyúttal arról értesítjük a tagokat, hogy ezentul befizetések minden zárt fizetés után való vasárnapon délelőtt 9-től 12-ig lesz. A hátralékban levő tagokat felkérjük, hogy hátralékaikat minél előbb rendezni szíveskedjenek.

A kispesti helyicsoport január hó 27-én, vasárnap délután 3 órakor a Munkásotthonban (Üllői-ut 125.) évi rendes közgyűlést tart.

A péceli helyicsoport közgyűlését a közbejött akadályok miatt nem tarthatta meg e hó 13-án. Ehelyett február hó 3-án fogja megtartani egy később megállapítandó helyen.

A nagyváradai helyicsoport új vezetőségébe a következők választottak: Novák Gyula elnök, Braun Ignác titkár, Virág István jegyző, Köhalmi Mihály és Kertész Ferenc ellenőrök. Vezetőségi tagok lettek: Erdős Béla, Roth Izsák, Haraszi Szilárd, Fodor László, Lázár Ferenc, Makkai József, Lazányi Pál, Rieza József.

A királyhidai helyicsoport vezetősége ilykép alakult meg: Paály Joákim elnök, Holicsek Mihály másodelnök, Bálint János és Horváth János jegyzők, Aschbat István és Molnár Péter pénztárosok, Krakhofer Ferenc, Mettlies János, Schupina Ferenc, Roschofszy Károly, Finta Mihály és Végh Imre vezetőségi tagok, Gránicz Gáspár, Kendler György ellenőrök.

Az érsekújvári helyicsoport vezetőségi tagjai: Majnik Lajos elnök, Hollósi Károly jegyző, Veigl Gyula és Januschka Lajos pénztárosok, Rotthammer Kelemen és Klina Gyula ellenőrök.

A zurányi befizetőhelyhez tartozó tagtársak e hó 27-én választanak bizalmiférfiut. Kérjük az illetőket ezen értekezleten megjelenni.

A lugosi helyicsoport elnöknek Szivonyi Jánost, jegyzőnek Székely Józsefet, pénztárosul Motinács Jánost, ellenőrökül Kilenberg Károlyt és Vidor Pétert, bizalmiférfiakul Hanacsek és Urbán Jánost választotta meg.

A simonyi helyicsoport vezetőségébe a következők választottak be: Elnök: Garai József, jegyző: Garai Lajos, pénztáros: Garai Imre, ellenőrök: Keller János és Kóta János, bizalmiférfiak: Lázár Lajos, Szöllösi Bertalan, Pigl Péter és Sipos József.

Az orosházai helyicsoport vezetőségébe beválasztottak: Csisztár Béla elnök, Rohoska János másodelnök, Berta Antal jegyző, Holli István másodjegyző, Rajki József pénztáros, Berta Mihály ellenőr, Vas István, Koszoru Mihály, Kabodi István, Gaál Ferenc és Vigh Ferenc bizalmiférfiak.

A gyulafehérvári helyicsoport 1907 január hó 27-én tartja folytatólagosan közgyűlését, délután 2 órakor, a Benedek-féle vendéglőben (Sétány-sor).

A királyházi helyicsoport e hó 27-én, délután 2 órakor, rendes évi közgyűlést tart a Görög József-féle vendéglőben.

A deési helyicsoport régi vezetősége az e hó 13-án tartott közgyűlésen egyhangulag újból megválasztott.

Az orsovai helyicsoport új vezetőségébe a következők választottak be: Elnök: Csehalek Engelbert, pénztáros: Marasky András, jegyző: Osztrovszky Ferenc, ellenőrök: Finz Jakab és Mayer József, bizalmiférfiak: Szalkovics József és Szammer Raimund.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének pécsi csoportja január hó 30-án rendes választmányi ülést tart, február hó 6-án pedig havi ülést tart, melyre kéri a tagok pontos megjelensét.

A vezetőség.

A miskolci helyicsoport vezetősége felkéri az összes tagtársakat, hogy a „Városháza” tanácstermében tartandó tudományos felolvasásokat szorgalmasan látogassák. A felolvasás minden szerdán és szombaton este 8 órakor kezdődik.

A ruttkai helyicsoport vezetősége kéri az összes szaktársakat, akiknél könyvtári könyvek vannak, a könyvtár rendezése végett legkésőbb 1907 február 1-ig hozzák be.

A kecskeméti helyicsoport vezetősége így alakult meg: elnökök Morvai Szilveszter és Kriskó Antal, jegyzők Puskás Sándor és Tóth András, pénztárosok Torma Pál és Szabó Lajos, ellenőrök Fodor György és Zsilka István, vezetőségi tagok Czentgraf Adolf, Zsilka Ferenc, Szlavik Ferenc.

A piskii helyicsoport vezetősége így alakult meg: elnök Dvoracek Ágoston, jegyző Verbay Kálmán, pénztáros Buthi Sándor, ellenőrök Fojt Ferenc és Körösi Lajos, bizalmiférfiak Zsilinszki Ferenc, Fischer Adolf, Krausz Károly, Sümegi János, Fischer Samu, Szibik János, Maticz József, Nagy Kálmán, Kállár László, Kalotzkay Vendel.

A rákoskereszturi helyicsoport vezetőségébe a következők választottak: elnök Dobai János, jegyző Gelencsér György, pénztáros Germann Rezső, ellenőrök Farkas József és Korányi Vilmos, bizalmiférfiak Tövis István, Raksányi János, Fellner Gyula, Végh János, Izsák Elek, Szakály Lajos.

A hatvani helyicsoport vezetőségi tagjai lettek: elnök Kréz János, jegyzők Nagy Lajos és Csekő János, pénztárosok Lang János és Mátyási Ferenc, ellenőrök Kun Rezső és Baráty Andor, bizalmiférfiak Scholcz Gusztáv, Eördög János, Király István, Kókai Ferenc.

A békéscsabai helyicsoport vezetőségi tagjai lettek: elnök Zsebik Pál, jegyző Hrabowsky András, pénztáros Mazán Pál, ellenőrök Gécs András és Gajdács András, vezetőségi tagok Farkas János, Cselowszky János, Kelle András, Zahorán Mátyás, Betyár János.

A sátoraljaujhelyi helyicsoport vezetősége ilykép alakult meg: Hradil Ágoston elnök, Zsiday Ferenc jegyző, Király Lajos pénztáros, Deutschmann László és Busányi Pál ellenőrök. Vezetőségi tagok: Balázs István, Dudás Bertalan, Szuhánszky Pál, Purger Imre, Szlatiniszky Géza, Szatala Albert, Jóczik Imre, Máté István, Fazekas József és Jakab András.

A szombathelyi helyicsoport összes tagjait felkérjük, hogy tagkönyveiket a bizalmiférfiak útján szolgáltatassák be a helyicsoport vezetőségének.

A nagybecskereki helyicsoport február hó 10-én délután a Szűcs-féle vendéglőben taggyűlést tart. A szövetség közgyűléséről ugyancsak ekkor fognak beszámolni a küldöttek.

A verseci helyicsoport közgyűlése igen csekély érdeklődés mellett folyt le, amennyiben a tagtársak nagyon kevés számmal jelentek meg. Vezetőségi tagoknak választottak: I. elnök Katzler Ferenc, II. elnök Lafory Antal, jegyző Galambos Jakab, pénztárnok Beck Bálint, ellenőrök Ring Ferenc és Dollák József, bizalmiférfiak Fischer Vilmos, Letsch József, Reiszer Antal, Dukai János és Krim Péter.

A dombovári helyicsoport január 27-én, d. u. 3 órakor, tartja évi rendes közgyűlését a Schmiedt-féle vendéglőben. — Kérjük a tagtársakat, hogy valamennyien részt vegyenek a közgyűlésen.

Arad. Az aradi helyicsoport e hó 27-én, este 6 órakor, az Acsev. alkalmazottai érdekében rendkívüli tagértekezletet tart a Nagyvári- és Pécskai-ut sarkán levő Németi-szállóházban. Felkérjük az Arad—Csanádi vasut összes munkásait az értekezleten való pontos megjelenésre. *A vezetőség.*

Siófok. A Vasuti Munkások Országos Szövetségének siófoki helyicsoportja folyó hó 19-én gyűlést tartott, melynek tárgya volt: Elnök átadja a szót ifj. Szalay Gábornak, hogy számoljon be az igazgatóságnál folyó hó 14-én letárgyalt emlékiratról, miről azután hosszabb beszédben beszámolt. A munkástársak tiltakoztak az igazgatóság eljárása ellen.

A péceli helyicsoport február hó 3-án, délután 4 órakor, a Szemere-szálló nagytermében tartja évi rendes közgyűlését.

A debreceni helyicsoport vezetősége értesíti a tagtársakat, hogy a társadalomtudomány köréből megkezdett tudományos előadásokat minden héten kedd helyett hétfőn este tartja nt. Jánosz Zoltán lelkes ur. A tagtársak tömeges megjelenését kéri *a vezetőség.*

A nagybecskereki helyicsoport vezetősége a következőképpen alakult meg; elnök Köhler Károly, jegyző Jégl Péter, pénztáros Machalek Ferenc, ellenőrök Végh Arpád és Müller Károly, bizalmiférfiak Feketics Ferenc, Gyukity Milán, Szabaszián Henrik, Barthin János, Krach Károly, Azzola János, Szeitz Mihály, Dummelding János, Feketics Ádám, Folk Jakab.

A szegedi helyicsoport vezetőségi tagjai: elnök Kisupper József, jegyző Bérczi Sándor, pénztáros Volford István, ellenőrök Lovassi Imre és Ökrös Lajos, vezetőségi tagok Szántó L., Horvát Gy., Horváth F., Redék Mihály, Süli János, Halász Jakab, Király Ferenc, Virág János, Czente Lajos, Bálint József.

A kaposvári helyicsoport vezetősége így alakult meg: elnök Pados Viktor, jegyző Olasz Lajos, pénztáros Eibek Keresztély, ellenőrök Schild György és Fehér N., bizalmiférfiak Takács István, Felisz Mihály, Kovács Károly, Rózsa Lázár, Varga S., Fülöp Ignác, Kronberger János, Borsós Lajos.

Az aradi helyicsoport vezetőségi tagjai: elnök Mohai István, jegyző Zborowsky Ottó, pénztáros Jászai Sámuel, ellenőrök Siket Antal és Rónai József, vezetőségi tagok Koneza László, Hegedüs József, Zöldi János, Nagy István, Puskás János, Barna János, Kozári Mihály, Kovács Sándor, Zaki József, Dán Tamás.

Az összes csoportok közgyűlésének jegyzőkönyve másolatban — a megválasztott új vezetőség teljes névsorával és az elnök és jegyző lakásának megjelölésével — az illető csoport közgyűlése után *nyomban felküldendő.* Ugyisint a szövetségi közgyűlés küldötteinek nevét is kérjük a központi irodával tudatni.

Gyűlési tudósítás.

Szabadka. Az építőmunkások szövetsége helyicsoportjának helyiségében folyó hó 13-án tartotta meg helyicsoportunk évi rendes közgyűlését.

Butor Lajos elnök üdvözlí a megjelenteket, megnyitja a gyűlést, elrendeli a jegyzőkönyv felolvasását. A pénztárnok megteszi a jelentését, a két ellenőr szintén és kéri a közgyűlést, hogy a régi vezetőségnek adja meg a felmentvényt.

A felmentvény megadása előtt még beszámol *Butor* Lajos elnök a csoport évi működéséről. Ezek után a felmentvényt megadják.

Következett az ügyvezetőség megválasztása, melynek eredménye a következő: elnök *Butor* Lajos, pénztárnok Kabay Ferenc, ellenőrök Nagy András és Gönczö András, jegyző Bogár Artur, vezetőségi tagok Török Géza, Szurok Márton, Raili János, Tóth Lukács, Vörös Mihály, Lehocz János, Soti Péter, Horváth István és Milodanovics Márk.

Elnök szép szavakkal megköszöni társai nevében is a beléjük helyezett bizalmat, felkéri a munkástársakat, hogy támogassák nehéz, de magasztos munkájában és kéri, hogy válasszák meg azt a két tagot is, akik a helyicsoportot az országos közgyűlésen képviselik. *Butor* Lajos és *Gönczö* András küldettek ki.

Ezek után *Garai* Ármin, aki a központot képviselte, kért szót. *Garai* párhuzamot vont beszédében a rabszolga-korszak és a mostani állapotok között. Erős érvekkel bizonyítja, hogy a lényeg egy, csak a forma más. Ezért kéri a munkástársakat, hogy a szervezkedés eszméjét ápolják, mert csakis erős szervezkedéssel és a tudás hatalmával érhetjük el mindazt, amit eddig mi és családunk nélkülözött.

A nagy lelkesedéssel és tetszéssel fogadott beszéd után felszólalt a famunkás-szövetség szabadkai képviselője, aki felhívja a vasuti munkásokat az összetartásra. A közgyűlés lelkes hangulatban ért véget.

Ruttká. A ruttkai helyicsoport tagjai folyó hó 20-án, vasárnap, nagy számmal gyűltek össze felolvasásra, amelyet *Faber* Oszkár elvtárs (Budapestről) tartott. A kapitalista és a szociáldemokratikus társadalmat hasonlította össze. A számadatok özőnével bizonyította be a tőkés társadalmi rendszer tarthatatlanságát. Ma az uralkodó osztályok és a folyton megváltást hirdető politikai pártok az ország legnagyobb részének sem anyagi, sem szellemi szükségleteit nem tudják kielégíteni. Még orvosról, patikáról és kórházról sem gondoskodnak eléggé. Száz-ezer emberre 26 orvos, 7 patika és 2 kórház jut. Az alacsony bérek miatt a tömeg még ruházkodni és táplálkozni sem képes. Így esik meg, hogy csupán tüdővészben 89.120 ember pusztult el a magyar birodalomban. A nyomorúságos gazdasági helyzet egyre lehetetlenebbé teszi a házasságot s az embereket a tengernyi, súlyos betegségeket okozó prostitúcióba kergeti. Fogyasztási adókban az állam jövedelmének legnagyobb részét mi fizetjük, a politikai jogokból azonban mégis kizárnak bennünket. A mi adófilléreinkből tartják fenn a kapitalisták saját érdekeik szolgálatára a hadsereget, a mi adónkból elvont összegekkel fizetik meg mulatságaikat, az államilag támogatott színházakat. Mig mi egyre fogyunk, a kiváltságosok egyre gyarapszanak.

Szegények, proletárok, gazdagok és tőkéssek táborára oszlik tehát a társadalom. Azok csak munkaerejükkel rendelkeznek, ezek a termelési eszközökkel, gépekkel, gyárakkal, bányákkal, földekkel. Az éhség a proletárt rákényszeríti, hogy a tőkés szolgálatába álljon. A tőkés ezt a helyzetet a munkások kizsákmányolására használja fel. Amíg ezek a termelési eszközök egyes emberek kezében lesznek, mindig meg lehet nyomorítani a munkást. Azért tűzte ki a szocializmus végcéljául a kollektívizmust, azaz a termelési eszközök társadalmosítását. Vegye azokat a társadalom a kezébe, mint

ma a vasutakat, egyes földeket stb. az állam s a mindenkire nézve kötelező munka elvégzése után mindenkinek a szükségleteit is fedezze. Ez nem lehetetlen. Egy ellenfelünk, *Eötvös* József br. írja le, milyen boldog volt Amerikában a közösség elvén nyugvó Inka-birodalom. A gazdasági fejlődés különben maga is a kollektívizmus-hoz vezet. A tőke mindig kevesebb kézbe kerül, a művelt, öntudatos, szervezett proletárok tábora pedig folyton növekszik. Követeléseiket a kapitalisták nem tudják kielégíteni, be kell következnie a termelési eszközök társadalmosításának.

Az új társadalom megszünteti a megélhetési gondot, rövidebbé és kényelmesebbé teszi a munkát, emeli tagjainak műveltségét s ezzel igazi erkölcsre, igazi szabadságra vezérli őket.

A két óra hosszan tartó előadást a tagok feszült figyelemmel hallgatták végig, határozott jelét adván ezzel a komoly és nehéz tárgyak iránt való érdeklődésüknek. A szervezkedés egyébként igen szépen halad s a tagok szolidaritása meglepő mértékben erősödik, amiért természetesen az általános ügybuzgalom mellett különösen *Bürger* elvtársat illeti meg a legnagyobb elismerés.

Székesfehérváron 1907 január hó 20-án, délután 3 órakor a „Liliom“-kertben nyilvános vasutasgyűlés volt a következő napirenddel: *a Déli vasut igazgatóságának válasza az emlékiratra és a helyzet.*

Az óriási tömeget *Beiner* munkástárs üdvözlőlvén, ajánlatára *Dobros* munkástárs elnöknek, *Feigl* és *Hegedüs* munkástársak jegyzőknek választottak meg.

Dobros elnök munkástárs röviden rámutat az igazgatóság válasza által teremtett helyzetre és átadja a szót *Dovcsák* munkástársnak, a központi szervező bizottság kiküldöttjének.

Dovcsák előadó általános helyeslés közepette kifejti, hogy őt korántsem lepi meg az emlékiratra adott válasz, mert hisz a kormány és parlament adja a példát, hogy a munkásság helyzetének javítását célzó törekvéseit hogyan akarják semmissé tenni. Ismerteti az emlékirat egyes pontjaira adott választ, mely nem más, mint visszautasítása a méltányos követeléseknek. Bizonyára ismeri az igazgatóság szervezetünk kezdetlegességét és ezzel a pöffeszkedő magatartással sztrájkba akarta kergetni a Dv. munkásait és alkalmazottait. De csalódnak. A harcot majd megindítjuk annakidején, amikor az előfeltétele, az öntudatos, erős szervezetség meglesz. Harci eszközeink azonban csak kell hogy legyenek a szervezett munkásságéval, mert csak ez fogja biztosítani a győzelmet.

Végül határozati javaslatot nyújtott be, amely kimondja, hogy a Dv. munkásai és alkalmazottai fokozódott erővel folytatják a küzdelmet, egyben felkéri a 27-én, Nagykanizsán megtartandó értekezletet, hogy ilyen értelemben határozzon.

Felszólalt a székesfehérvári pártszervezet részéről *Klein* munkástárs, igérve, hogy harc esetén a szervezett munkások oldaluk mellé állnak.

Ezek után *Dobros* munkástárs, buzdítva a jelenvoltakat, a gyűlést berekesztette.

A gyűlésen jelen volt munkástársak forradalmi dalok éneklése mellett rendben távoztak.

Nyugtázások.

Pécel. A péceli helyicsoport által 1906. évi december hó 26-án rendezett mulatság alkalmával a következő felülfizetések folytak be: Kiss Illés, vendéglős —.30, Kulik János —.20, Kulik Mihály —.20, Ludwig József, elnök 3.—, Reinfeinseit József —.40, Reinfeinseit János —.20, Rákoskeresztúri helyicsoport 2.—, Putics Miklós rákoskeresztúri helyicsoport jegyzője 2.—, Fléger Gyula —.30, Molnár Béni —.20, Bölcshöldi János 1.—, Házi István —.20, Szever János —.30, Ruh Antal —.20, Simon Károly —.30 fillér. Összesen 10 korona 80 fillér. A felülfizetésekért ezúton mond köszönetet *a vezetőség.*

A munkás karja akkor a legveszedelmesebb, ha — pihen.

A magyar vasuti munkásság parlamentje.

A magyar vasuti munkásság parlamentje tanácskozik akkor, amidőn a Vasuti Munkások Országos Szövetsége f. évi február 2. és 3. napján első évi közgyűlését tartja meg Budapesten. A mi parlamentünknek a tanácskozása lesz az, azé a vasuti munkásságé, amelynek egyeteme Magyarországon még szóhoz sem juthatott, csak akkor, midőn a múlt évben alakuló közgyűlését megtartotta.

Nincs a magyar munkásságnak elnyomottabb, a fegyelem, a szubordináció ezer szálával lekötöttebb, a magas munkaidő és az alacsony munkabér aránytalanságaival kizsákmányoltabb rétege a vasuti munkások kasztjánál. Nincs kerek Magyarországon basáskodás, elnyomatás, üldözés oly mértékben sehol, mint a szárnyas kerék birodalmában. Nincs sehol annyi keserű panasz, oly temérdek jogos kívánság, mint nálunk, akik hidegben, melegben, nappal, éjszaka teljesítjük azt az életveszélyes szolgálatot azon üzemek részére, amelyek nem ismernek deficitet, amelynek profitja milliókra rug és mégis nincs árvább, nyomorúságosabb viszonyok között tengődő kategória a mieknél.

Miért? Mert a munkásság minden kategóriája évtizedek óta lankadatlan küzdelemmel folytatta a szervezkedés munkáját és ezen a téren oly sikereket ért el, amelyek biztosították számára a jövőt, amelyek buzdították a küzdelem folytatására és buzdítják ma is.

Évtizedes mulasztást pótolunk mi is, mikor felébredvén az öntudatlanság nehéz, zsibbasztó álmából, ráléptünk a szervezkedés útjára és megalakítottuk a Vasuti Munkások Országos Szövetségét.

Az igaz, hogy a mulasztás nem rajtunk mult, nem a mi bűnünk. A nyomor régóta fáj, a keserűség régóta fojtogat, régóta keressük az enyhület forrásvizét, de hogy csak most bukkantunk rá, annak okát abban a temérdek akadályokban látjuk, amelyet szervezkedési mozgalmunknak az ellenségei a felsőbbség gyanus szemmel való nézegetése, az előítélet, az öntudatos szervezkedés hohérai lépten-nyomon elének gurítottak.

Férfiás munka volt ezek leküzdése. Leküzdöttük ezeket is. Nem állhattunk meg féluton, mert ez egy lett volna a vasuti munkásság jövőjének a leghitványabb elárulásával.

Tisztába jöttünk azzal, hogy a mi jogos igényeinket ígérlet, szép szó, vállveregetés, nagy uraknak a hozzánk való dürgölődzése ki nem elégítheti, be nem csaphatja. Tudtuk, hogy a mi évtizedes nyomorúságunk fájaldalmát nem orvosolhatja, nem enyhítheti a vasutas barátok sakkbantartó, elődázó, hitegető politikája. Nekünk tett kell, nem ígérlet. Nekünk kenyér kell, jog kell és nem alamizsna.

Ki lett volna az, aki megértett volna bennünket? Ki volna az, aki értünk, csak értünk, a mi jövőnkért szálljon porondra a fient és lent lakozó ellenségekkel, a rosszakarát és butaság fekete lovagjaival, ha közülünk nem támadnak harcosok és meg nem értetik velünk, hogy a mi jövőnk, a mi kezünkbe van letéve és az az egyetlen fegyver, amely célhoz segít bennünket, amelylyel csatát nyerhetünk, csupán a szervezkedés lehet.

Mint a lavina, oly rohamosan nőtt a táborunk. Lépésről-lépésre haladtunk előre és büszkén tekinthetünk vissza a megtett utra. Ezreket és ezreket ráztunk fel az öntudatlanság sorvasztó álmából és hoztunk zászlónk alá. Ma már a vasuti munkásság oly tényező azokkal a hatalmakkal szemben, amelyek vele eddig a legridegebb elutasítás álláspontjára helyezkedtek, amelylyel számolni kell, amelyet nullifikálni vagy megsemmisíteni nem lehet.

Rövid küzdelemünknek, egy-két éves munkásságunknak az eredménye bizonyos büszkeséggel tölti el keblünket akkor, ha végig-

tekintünk a már elért eredményeknek a sorozatán. Pedig mennyi minden van még hátra! Hol vagyunk még a céltől!

De szabad-e csüggednünk? Nem!

A magyar vasuti munkásság parlamentjének a tanácskozása elé a legszebb reményekkel nézünk. Méltóságteljes legyen e tanácskozás. A küldöttek lelkét hassa át az a tudat, hogy olyan időben teljesítik parlamenti hivatásukat, amely a vasuti munkásság küzdelmének a történelmében nevezetes esztendő lesz. Olyan küzdelmek előtt állunk, amelynek sikereitől függ a jövőnk. A „mindenki egyért, az egy mindenkiért” jelszava ne csak frázis legyen az ajkakon, hanem testté váljék és értsük meg a magyar vasuti munkássággal, hogy a szolidaritásra, az összetartás hatalmára sohasem volt még akkora szüksége a munkásságnak, mint most, amikor a reakció, az antiszociális uralom már előre veti az árnyékát.

Ezen a parlamenti tanácskozáson izenjen háborút a magyar vasuti munkásság egyeteme mindazoknak az elemeknek, akik jogos kívánságait kisémmizni és jogait elkobozni vagy megtagadni akarják. Érttesse meg velük, hogy elég volt a hitegetésből, a hazudozásból, *mi nem kérünk — követelünk!*

Ezen a tanácskozáson nyújtson kezét a vasuti munkásság az országnak, a világ küzdő munkásságának és fejezze ki azt, hogy mi is küzdeni fogunk, mert mi is elnyomott és kizsákmányolt proletárok vagyunk, tehát testvérek mindenkivel, akit kizsákmányolt és elnyomott a tőke nenizetközi, hazátlan és bitang uralma.

És jelölje ki a legközelebbi feladatokat. A célt, amelyet mihamarabb el kell érni. Aztán rajta! Mi csak győzhethetünk, mert vesztetni valónk ugyisincs.

SZERVEZETI ÜGYEK.

A szlatinai szervezett vasutasok f. é. február 2-án, délután 2 órakor, a „Karancsi Gyula“-féle vedéglőben nyilvános vasutasgyűlést tartanak a következő napirenddel: 1. A vasuti munkások és alkalmazottak helyzete; 2. a szervezkedés szükségessége; 3. a szövetség és sajtó.

Felkérjük szervezetünk összes helybeli, valamint vidéki bizalmfőfiai, hogy a „Magyar Vasutas” zsebnaptár leszámolását minél előbb rendezzék, valamint a rendeléseket is tegyék meg ott, ahol szükség van naptárra.

A leszámolást külön kell a „Magyar Vasutas” kiadóhivatalával elintézni.

Testvérek! Minden egyes ember külön-külön legyen lánglelkű apostola az összetartásnak és a szervezkedésnek.

INNEN-ONNAN.

+ **Munkások szerencsétlensége.** Vácról írjuk: A vac-verőcei vonalon hatalmas bevágásban haladnak a vonatok. Ezt a bevágást kellett a utóbbi időben a váci osztálymérnökségnek tisztán tartani, különben a legnagyobb forgalmi akadály állottak volna be a marhegyi vonalon. A hóhányást tegnap délután fejezték be a munkások, akik közül három: a munkavezető, Stil András és Horovics József verőcei lakosok, a sinek között haza indultak. Nemsokára szemközt találkoztak a 125-ös számú vonattal, amely elől átmentek a másik vágányra. A szerencsétlenek nem vették észre, hogy hátuk mögött Vác felől 70 kilométeres sebességgel száguld ugyanakkor a próbavonat. A munkavezető a zugást meghalotta s levágta magát a töltésről a hőtömegbe, a másik két munkást, Stilt és Horovicsot azonban elérte a mozdony s a másik pillanatban mindkettő teste élettelen hústömeg volt. A hatóság rövid idő alatt megjelent a szerencsétlenség színhelyén s megállapította, hogy a munkásokat saját hibájukból érte a halálos szerencsétlenség. Mindkét munkás nős, több gyermek atyja volt.

+ **Vesztésünk.** részvétellel értesítjük tagtársainkat Bórsi Imre pályamunkás tagtársunk szerencsétlen haláláról, kit szolgálat közben a vonat teljesen összeronsolt. Temetése folyó hó 14-én ment végbe; a debreceni csoport kegyelele jeléül szép piros szalagu koszorút helyezett ravatalára

Nagy Gyula távirás tagtársunk e hó 19-én meghalt. Temetése folyó hó 21-én ment végbe tár-

sai részvéte mellett; a debreceni helyicsoporthoz szép piros szalagu koszorút helyezett ravatalára a kegyelet jeléül.

+ **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon barátoknak és jó ismerősöknek, kik boldogult férjem gyászos elhunytá alkalmával „gyászomban osztoztak — ez uton hálás köszönetemet nyilvánítom. Egyben nyugtatom, hogy a gyűjtött összeget, 66 korona 40 fillért köszönettel átvettem.

Özv. Tábori Lajosné,
pályafentartási előmunkás özvegye,
Albert-Irsa.

+ **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon barátoknak és jó ismerősöknek, kik boldogult férjem gyászos elhunytá alkalmával gyászomban osztoztak hálás köszönetemet nyilvánítom. Egyben nyugtatom, hogy a gyűjtött összeget, 14 korona 10 fillért köszönettel átvettem.

Özv. Acsay Sándorné, pályamunkás özvegye,
Monor.

MULATSÁGOK.

Nagybecskerek. A Vasuti Munkások Országos Szövetsége a nagybecskereki helyicsoporthoz alapja javára 1907. évi február hó 2-án a Pest-szálloda összes helyiségeiben *jazz-estélyt* rendez. Kezdeté este fél 9 órakor. Belépődíj 80 fillér, előre váltva 60 fillér. A tagok és azok családtagjai a belépődíj felét fizetik.

Brassó. Szövetségünk brassói helyicsoporthoz február hó 2-án *műsoros teaestélyt* rendez a városi sörházban, három munkástársunk segélyezésére.

Szombathely. A Vasuti Munkások Országos Szövetségének szombathelyi csoportja 1907. évi február hó 1-én a Posch-féle Deák-parki vendéglőben saját könyvtár-alapja javára táncal egybekötött farsangi *mulatságot* rendez. Belépődíj: személyjegy 1 korona, családjegy (3 személyre) 2 korona 40 fillér. Tánc kezdete este 8 órakor.

Szerkesztői Üzenetek.

Zágrábi műhely-munkások. Forduljanak még egyszer a főnökséghez. Önök a szabadjegyet jogosan követelhetik. Ha azonban még mindig nem adnák meg a szabadjegyet, úgy írják meg azok neveit, akiket a főnökség ama kérelmükkel elutasított. A többi azután bízzák reánk, törtünk mi már keményebb diót is.

Mezőtúri vasutasok. Igazuk van. Az orvosokban ma még egy csepp szociális érzés sinksen. Vannak ugyan kivételek, de a pályaeorvosok nagy ritkán tartoznak eme kivételek közé. Az önk pályaeorvosa is jobban tenné, ha a betegeit ahelyett, hogy leszidná — gyógyítaná. A nevét megjegyezzük magunknak.

Felelős szerkesztő: **Farkas Izor.**

Laptulajdonos: **A magyar vasutas-szervezet**

Világosság könyvnyomda r.-t Budapest, Nyár-utca 1.

CSERE.

Géplakatos cserélni óhajtana Brassóba. Cím: Hetey géplakatos Piski.

Kazánkovács Budapest nyugoti fűtőházból cserélne temesvári, szolnoki vagy aradi fűtőházba, napibér 3 korona, pótbér 80 fillér.

Kocsilakatos keleti kocsiműhelyből cserélne a szolnoki műhelybe.

Vonatlakatos Csapról (Ungm.) cserélnék Kis-Cellbe.

Összes oimék a kiadóhivatalban.

„NÉPSZAVA” KÖNYVKERESKEDÉS

BUDAPEST, VII., NYÁR-UTCA 1.

■ ■ ■

Könyvtárak részére ajánl könyveket és folyóiratokat minden tudományszakból a legolcsóbb árakon. A szövetség csoportjai kiválóan gondos kiszolgálásban és a lehető legnagyobb kedvezményben részesülnek. Bárhol hirdetett művek ugyanazon áron, esetleg sokkal olcsóbban is szállíthatnak.

Könyvjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Olcsó cseh ágytollak!

5 kilo új, fosztott 9.90 kor., jobb minőségű 12.— korona, fehér pehely puha, fosztott 18.—24 korona, hófehér pehely puha, fosztott 30.—36 korona. Szétküldés franco utánvétellel. Kicsérélés és visszavétel csak a porto visszatérítése mellett történhetik. — BENEDIKT SACHSEL, LÖWES 830, Pilsen mellett. (Csehország.)